

Preventionscentrum Stockholm
SOCIALTJÄNSTFÖRVALTNINGEN
Handläggare: Laila Väisänen

TJÄNSTEUTLÅTANDE SotN 2004-10-29
2004-09-29 Dnr 448-558/2004

Till socialtjänstnämnden

Brottsförebyggande samverkansprojekt med stadsdelsnämnderna inom Västerorts och Söderorts polismästardistrikt.

(4 bilagor)

Förslag till beslut

Socialtjänstnämnden beslutar att

1. Starta ett nytt stödcentrum för unga brottsoffer "Stödcentrum Järva" i samarbete med Västerorts polismästardistrikt och stadsdelsnämnderna Kista, Rinkeby och Spånga-Tensta.
2. Utvidga stödcentrat för unga brottsoffer "Stödcentrum Västerort" till stödcentrum för brottsoffer samt medling vid ungdomsbrott i samarbete med Västerorts polismästardistrikt och stadsdelsnämnderna Bromma och Hässelby-Vällingby.
3. Utvidga det pågående samarbetet med Söderorts polismästardistrikt och stadsdelsnämnderna Hägersten, Liljeholmen och Skärholmen att stödja unga brottsoffer till att omfatta också stadsdelsnämnderna, Enskede-Årsta, Farsta, Katarina-Sofia, Skarpnäck, Vantör och Älvsjö.
4. Finansieringen, som gäller igångsättningskostnader under ett år, bestrids genom de besparingar som kan göras när finansieringen av de drogförebyggande samordnarna i varje stadsdelsförvaltning övergår i annan form i samband med att kommunfullmäktige beslutar om STAN-programmet (Stockholms Tobaks-, Alkohol- och Narkotikapolitiska program).

Dag Helin

/Peter Carlsten

Sammanfattning

Stödcentrum för unga brottsoffer är en samverkansform mellan socialtjänst och polis som hela tiden har utvecklats sedan starten. Det började med en tillfällig anställning av en socialsekreterare vid Ungdomsroteln inom City polismästardistrikt år 1999. Nu finns det ett stödcentrum även i Vällingby och Skärholmen, som betjänar kringliggande stadsdelsområden. Gemensamt för alla tre stödcentra är att polismyndigheten har ställt lokaler till förfogande och att socialtjänstförvaltningen har arbetsgivaransvaret för personalen. Med denna modell som förebild har nu alla övriga stadsdelsförvaltningar inom Söderorts och Västerorts polismästardistrikt hemställt om att även de ska få hjälp med att starta verksamheter med brottsofferstöd, och även i vissa fall medling vid ungdomsbrott.

Förvaltningen ser mycket positivt på denna utveckling som ligger i linje med socialtjänstnämndens allmänna uppdrag om att stimulera effektiva förebyggande metoder och ökad samverkan för att stävja ungdomskriminaliteten. Finansieringen för socialtjänstnämndens vidkommande bör kunna lösas genom att bidragen till stadsdelsförvaltningarnas drogförebyggande samordnare trappas ner efter beslut om STAN-programmet.

På sikt bör emellertid de olika verksamheterna ägas av de berörda stadsdelsnämnderna, och socialtjänstförvaltningens roll, genom Precens, begränsas till utbildnings- och handledningsinsatser. Den närmare utformningen av brottsofferstöd, medling och andra samarbetsformer mellan polis och socialtjänst bör särskilt analyseras och följas upp i förvaltningens arbete med att ta fram en brottsförebyggande strategi för Stockholms stad.

Ärendets beredning

Detta tjänsteutlåtande har utarbetats inom Preventionscentrum Stockholm – Precens – socialtjänstförvaltningens enhet för drog- och brottsprevention.

Bakgrund

Efter omfattande diskussioner om ett närmare samarbete mellan polis och socialtjänst etablerades i mitten av 1980-talet en samverkansform mellan Polismyndigheten i Stockholms län och dåvarande Socialförvaltningen i Stockholms stad. Detta ledde så småningom till att det nu finns sju socialsekreterare placerade vid Ungdomsroteln inom City polismästardistrikt. (Ungdomsroteln utreder alla brott som begås av ungdomar under 18 år inom City polismästardistrikt; centrala Stockholm och Lidingö.) Geografiskt är de placerade i polishuset på Bergsgatan 48, Kungsholmen. Gruppens funktion kan kortfattat definieras som en länk mellan socialtjänsten och en rad rättsvårdande myndigheter, såsom polis, åklagare, tingsrätt och häktet i frågor som berör ungdomskriminalitet inom City polismästardistrikt. En viktig del i arbetet är rådgivning i frågor som berör de olika myndigheternas roll i arbete med kriminella ungdomar. Inte sällan blir funktionen att vara ”tolk” mellan socialtjänst och polis/åklagare.

Viktiga principer i arbete mot ungdomskriminalitet är att tidigt kunna upptäcka de barn och ungdomar som riskerar att utveckla kriminell karriär, intervensera omedelbart och effektivt när problembeteenden upptäcks och att rikta preventivt arbete inte bara mot allvarliga

riskbeteenden utan även vid smärre förseelser. Det är ingen överdrift att påstå att en fungerande samverkan mellan myndigheter som arbetar med barn och ungdomar är en viktig förutsättning för att ha framgång i detta arbete; det gäller både att förebygga och att ta hand om ungdomar som redan börjat en kriminell karriär. En viktig förutsättning för att verksamheten har kunnat vara framgångsrik är att den är placerad hos polisen, vilket gör det möjligt att bana väg för informella kontakter och ett smidigt samarbete.

Under sin existens har gruppen starkt bidragit till att – tillsammans med polisen – skapa en bättre helhetsbild av ungdomskriminaliteten i city samt att utveckla metoder att motverka den. Sedan starten har gruppen aktivt medverkat i den allmänna debatten om ungdomskriminalitet och varit med om att starta en mängd projekt. Ett av dessa projekt är Stödcentrum för unga brottsoffer som startades våren 1999. Socialsekreterarna erbjuder stödsamtal och bistår även med praktisk hjälp samt initierar kontakten med någon av projektets stödpersoner (frivilliga juridikstudenter) som följer brottsoffret och hans eller hennes familj från polisanmälan fram till avslutad rättegång. Stödcentret har även en öppen telefonlinje dit brottsoffren och deras anhöriga kan vända sig för råd, stöd och praktisk hjälp. Hjälpens är kostnadsfri och de som vänder sig till stödcentret har rätt till full anonymitet. Stödcentrums målgrupper är brottsutsatta (personrån, misshandel, våldtäkt, olaga hot och ofredanden) ungdomar upp till 18 år. Stödcentrum tar även emot ungdomar som har blivit vittne till brott. Ungdomar erbjuds stödsamtal, praktisk hjälp som i kontakter med polisen, åklagaren, försäkringsbolaget eller rättegångshjälp och i vissa fall medling. Även föräldrar till unga brottsoffer tas emot.

Efter inledande diskussioner mellan stadsdelsförvaltningarna och -nämnderna i Skärholmen, Hägersten och Liljeholmen, Sydvästra sjukvårdsområdet, Söderorts polismästardistrikt och socialtjänstförvaltningen inrättades en projektanställning för stöd till brottsoffer i september 2002, med medel från socialtjänstnämnden. En socialsekreterare placerades vid Skärholmens närpolisstation. Avsikten var att lokalt bedriva brottsofferstödande arbete för de personer som direkt eller indirekt är utsatta för brott samt utveckla och tillvarata den kompetens och det arbete som finns i området. Skärholmens närpolisområde överensstämmer geografiskt med de tre stadsdelarna och utgör ett av tre närpolisområden inom Söderorts polismästardistrikt. Organisatoriskt fördelas ansvaret på det viset att Skärholmens stadsdelsförvaltning är huvudansvarig för brottsofferstöd, Hägerstens stadsdelsförvaltning för medlingsverksamheten och Liljeholmens stadsdelsförvaltning för föräldrastödet. Detta utökades sedan med en samordnare för medling vid ungdomsbrott genom medel från Brottsförebyggande rådet (BRÅ). Diskussioner inleddes också med Söderorts polismästardistrikt och samtliga åtta stadsdelsförvaltningar i Söderort (förutom de tre redan nämnda handlar det om Enskede-Årsta, Farsta, Skarpnäcks, Vantörs och Älvsjö stadsdelsförvaltningar) om att utöka verksamheten med att eventuellt placera socialsekreterare i polishuset i Västberga.

I december 2002 hemställde Lokala brottsförebyggande rådet i Hässelby-Vällingby i en skrivelse till socialtjänstnämnden den 5 december 2002 om att ett samverkansprojekt mellan Västerorts polismästardistrikt, socialtjänst och närpolis skulle inledas i stadsdelen Hässelby-Vällingby. Förebilden var de samverkansprojekt som socialtjänstförvaltningen bedrev tillsammans med City och Söderorts polismästardistrikt. Efter ett positivt beslut i socialtjänstnämnden 2003 placerades en socialsekreterare vid närpolisstationen i Vällingby centrum.

Brottsoffer

Stor del av barns och ungdomars utsatthet handlar om brott som begås inomhus och gärningsmannen hör oftast till de närmaste i familjen som t.ex. att bli misshandlad eller vara vittne till våld, sexuella övergrepp m.m. Skolan är också en miljö där barn/ungdomar kan bli utsatta för våld, rån, sexuella trakasserier och inte minst för mobbning. Alla dessa problem påverkar naturligtvis också ungdomars psykiska och fysiska hälsa. Stödcentren och medling uppfyller en viktig funktion för ungdomar. Den som har blivit utsatt för brott, behöver bearbeta sina traumatiska upplevelser och sin rädsla. Utan hjälp och stöd finns det en risk att den som blivit brottsoffer vid ett nytt tillfälle kan bli gärningsman själv. Medling är en metod att komma i kontakt, främst med unga gärningsmän. Insikten om sitt brotts konsekvenser i den andres liv har visat sig vara ett bra brottsförebyggande inslag och avhåller den unge från fortsatt kriminalitet.

Brottsofferfrågan har på senare tid lyfts upp både i det internationella samarbetet liksom på den nationella nivån. FN, Europarådet och Europeiska Unionen (EU) har antagit dokument som fokuserar sig på brottsoffrens situation och rättigheter. Diskussionen om viktimologi (läran om offer) är relativt ung och detsamma gäller definitioner i teorier vad som leder till att en del personer blir utsatta för brott och således blir brottsoffer (viktimisering).

Sedan år 1994 finns det en särskild statlig myndighet, Brottsoffermyndigheten, i Umeå som har som övergripande mål att främja brottsoffrens rättigheter, behov och intressen. Myndighetens kärnverksamhet är att besluta i ärenden om brottsskadeersättning och i frågor om Brottsofferfonden. Myndigheten skall också fungera som ett kunskapscentrum i frågor som rör brottsoffer och förmedla information i sådana frågor. Genom att samarbeta med myndigheter, organisationer och ideella föreningar arbetar Brottsoffermyndigheten med att synliggöra och medvetandegöra problemen och behoven för brottsoffer.

I polisens arbete är brottsoffren en prioriterad fråga. Dels därför att polisen behöver brottsoffrens aktiva medverkan i brottsutredningar, dels att poliser ska kunna bemöta brottsoffren på ett respektfullt sätt; bemötandet ska vara professionellt och utgå ifrån den kunskap som finns om brottsoffrens reaktioner. Bland annat har Polismyndigheten i Stockholms län tagit fram en brottsofferstödande strategi. I den finns inriktningsmål som handlar om polisens interna arbete med brottsoffer, men som länspolismästaren skriver i strategin kan inte polismyndigheten arbeta ensam utan behöver samverka med andra myndigheter och organisationer. Det är viktigt att den här samverkan sker med andra aktörer i lokalsamhället för att på bästa sätt stödja, skydda och hjälpa brottsoffer.

Utvidgning av det kommunala stödet till unga brottsoffer och samarbete med närpolisstationer följer således upp flera myndigheters mål både i brottsförebyggande och brottsofferstödande verksamheter.

För kommunernas del omfattar bl.a. Socialtjänstlagen (SoL) flera paragrafer som förpliktigar kommuner att stödja och hjälpa kommuninvånare samt dem som vistas i kommunen. Många delar av Socialtjänstlagen, utan att speciellt nämna brott och brottsoffer, ger stöd och hjälp till utsatta personer eller grupper när de tillämpas. Sådana lagar är bland annat de som gäller barn (5 kap. SoL) som t.ex. att *"Socialnämnden skall i nära samarbete med hemmen sörja för att barn och ungdomar som riskerar att utvecklas ogynnsamt får det skydd och stöd som de behöver..."* eller att *"..."*

socialnämnden skall i frågor som rör barn som far illa eller riskerar att fara illa samverka med samhällsorgan, organisationer och andra som berörs... ”.

Socialtjänstlagen fick år 2002 en ny paragraf (§ 11) i kapitel 5 under rubriken brottsoffer: ”Socialnämnden bör verka för att den som utsatts för brott och dennes anhöriga får stöd och hjälp.”

Enligt boken ”Brottsoffer – från teori till praktik”, (Lindgren, Pettersson, Hägglund, 2001) är socialtjänsten en av de mest betydelsefulla myndigheterna inom brottsofferområdet. Socialtjänsten har dock inte någon direkt erfarenhet av att arbeta med denna kategori av utsatta människor eftersom brottsoffer som regel inte betraktas som klienter i vanlig bemärkelse (s.229).

Den 1 juli 2002 trädde medlingslagen i kraft. Lagen handlar om medling som anordnas av en kommun eller av staten och den gäller främst ungdomar. Medlingens syfte är att minska brottets negativa konsekvenser och den kan genomföras vid de fall som är anmälda till polisen och där gärningsmannen har erkänt brottet eller sin delaktighet i det. Målet är att ge gärningsmän ökade insikter om sitt handlande och om brottets konsekvenser. För brottsoffret ger medling möjligheter att bearbeta brottshändelsen, få upprättelse och återuppta självkänslan. Medling är frivilligt och sker i närvaro av en opartisk medlare som leder samtalet. Det kan resultera i ett avtal om gottgörelse mellan parterna. Medlingen har också ett sekundärt brottsförebyggande syfte; få ungdomar att inse brottslighetens konsekvenser i sina liv och hindra dem att återfalla till kriminalitet.

Brottsofferjourerna i Stockholm

Brottsofferstödet aktualiserades i Stockholms stad i början av 1990-talet. Staden har enligt beslut i kommunstyrelsen sedan år 1992 förmedlat ekonomiska bidrag till brottsofferjourerna. När stadens drog- och brottsförebyggande enhet år 1998 flyttades till socialtjänstförvaltningen har även stödet till brottsofferjourerna ingått i socialtjänstnämndens budget. I år uppgår verksamhetsbidraget till drygt 2 miljoner kronor till jourerna i Farsta, Skärholmen, Spånga-Kista, Stockholm City-Lidingö och Västerort.

Nuläge

Socialtjänstförvaltningen bedriver f.n. tre stödcentra som är lokaliserade på polisstationer och erfarenheterna av detta samarbete mellan socialtjänst och polis är goda. Samlokaliseringen underlättar kontakterna mellan myndigheterna; ärenden kan förmedlas direkt från polisen till brottsofferstödet eller medlingsverksamheten. Samsyn på verksamheten, metoder och syften är också viktigt.

Stödcentrum Söderort

Socialtjänstnämnden beslutade våren 2002 att bevilja medel till ett samverkansprojekt med Söderorts polismästardistrikt och stadsdelsnämnderna i Hägersten, Liljeholmen och Skärholmen. Samarbetet omfattar stödcentrum för unga brottsoffer vid Skärholmens närpolisstation, medling och föräldrastöd. Verksamheten startade i september 2002.

Söderorts polismästare och stadsdelsdirektörerna i Enskede-Årsta, Farsta, Katarina-Sofia, Skarpnäck, Vantör och Älvsjö har inkommit till Precens med en skrivelse och ansökan om

medel till två heltidsanställda socialsekreterare under två års tid. I detta ärende föreslås att Stödcentrum Söderorts befintliga verksamhet utökas med två tjänster och att arbetsgivaransvaret ligger på socialtjänstförvaltningen liksom för de tidigare anställningarna vid stödcentrat och medlingsverksamheten. Den utvidgade verksamheten skulle således omfatta Söderorts polismästardistriktets närpolisområden i Farsta, Globen och Skärholmen samt alla åtta stadsdelsnämnderna inom polismästardistriktets område.

Behovet av flera stödcentra inom Söderort är stort, inom området bor över 280 000 personer av Stockholms befolkning. När det gäller barns och ungdomars utsatthet för brott finns en uppföljning och statistik från Skärholmens närpolisområde under ett års tid (maj 2001 – maj 2002), vilken bl.a. visade att det under denna tid anmäldes drygt 1 900 brott som drabbade barn och ungdomar i åldrarna från 7 år upp till 22 år. Antalet målsäganden uppgick till drygt 1 600.

De nyanställda socialsekreterarna ska lokaliseras till närpolisområdena i Farsta och Globen, och i detta samarbete ansvarar polismästardistriktet för hyres- och kontorsutgifter. Verksamheter på de två nya stödcentren ska byggas upp enligt samma arbetssätt som tillämpas vid Skärholmens närpolisstation och befintlig personal kan ansvara för utbildning och verksamhetsplanering vad gäller de nyanställda. Precens ska inledningsvis ha arbetsgivaransvaret.

Stödcentrum Västerort

Socialtjänstnämnden startade på hösten 2003 i samarbete med Hässelby-Vällingby stadsdelsnämnd och närpolisområdet ett stödcentrum för unga brottsoffer. Stödcentrat är placerat vid närpolisstationen i Vällingby Centrum. Arbetsgivaransvaret för en socialsekreterare åvilar Precens och polisen står för lokalkostnaden. Stödcentrat har under sina första ett och ett halvt verksamhetsår tagit emot närmare etthundra ungdomar som har gått i samtalsstöd och fått rådgivning.

I samband med en pågående sammanslagning av närpolisområdena i Bromma och Hässelby-Vällingby har ordförandena i Bromma och Hässelby-Vällingby stadsdelsnämnder, å sina lokala brottsförebyggande råds vägnar, skrivit till socialtjänstförvaltningen och hemställt om ett utökat brottsofferstöd och medlingsverksamhet med stöd av Precens. Verksamheten ska även omfatta vuxna brottsoffer genom samarbete med brottsofferjouren i Västerort, som har både ideellt arbetande stödpersoner och deltidsanställd personal. Närpolisområdet och stadsdelsförvaltningen i Bromma har i samarbete med församlingen ett pågående medlingsprojekt. Kyrkans diakoner ansvarar för medlingssamtalen. Båda närpolisområdena arbetar mycket aktivt för att nå personer som blivit utsatta för brott.

Polisen, stadsdelsförvaltningarna och brottsofferjouren upplever att det behövs mera resurser för att kunna ta emot de brottsoffer som söker stöd. Enligt brottsofferlagen bör kommunen verka för att brottsoffer och deras anhöriga får stöd och hjälp. I dagens läge är det mera så att det tyngsta ansvaret för att ta hand om brottsoffer ligger på den frivilliga organisationen; brottsofferjouren (BOJ).

Syftet för det utvidgade samarbetet med en tjänst till är dels för att organisera medlingsverksamheten, utveckla ungdomstjänst och familjestöd, organisera den löpande samverkan mellan närpolisen och stadsdelsförvaltningen samt att polisen, socialtjänsterna i de två stadsdelsförvaltningarna och brottsofferjouren ska kunna hänvisa även vuxna brottsoffer till Stödcentrum Västerort och att även vuxna därmed kan få professionell hjälp. Bromma stadsdelsförvaltning bidrar med att medlingsverksamheten ska omfatta även Hässelby-

Vällingby. Stadsdelarna och närpolisen föreslog i skrivelse till socialtjänstförvaltningen att det utvidgade stödcentrat ska starta den 1 oktober 2004.

Polisen står för lokalkostnaderna och socialtjänstförvaltningen föreslås ansvara för personal-, drift- och utbildningsutgifter. Genomförandeansvaret föreslås ligga på de lokala brottsförebyggande råden i Bromma och Hässelby-Vällingby.

Stödcentrum Järva

Stadsdelsnämnden i Spånga-Tensta har i samverkan med Kista och Rinkeby stadsdelsnämnder skickat in en ansökan till socialtjänstförvaltningen om att få starta ett nytt stödcentrum för Järva-fältets ungdomar. Stadsdelsnämnderna ansöker tillsammans med närpolisen i Kista och Rinkeby om medel till två heltidsanställda socialsekreterare.

Behovet av stödcentrum för områdets ungdomar är stort. Inom området bor det många barn och ungdomar som behöver hjälp och stöd i rättsliga frågor samt information om samhällets syn på kriminalitet. Också antalet brott som begås av ungdomar är omfattande i området. Många ungdomsbrott anmäls aldrig och, som stadsdelsnämnderna skriver, kan det handla om att vittnen eller brottsoffer är rädda för repressalier och bl.a. därför är det angeläget att ett stödcentrum "Stödcentrum Järva" bildas. Meningen är att placera socialsekreterare hos närpolisen i Kista och Rinkeby, dvs. polismyndigheten står för lokalkostnaderna. Rinkeby stadsdelsförvaltning står för arbetsledning och för samråd kring stödcentrat bildar de tre stadsdelsförvaltningarnas verksamhetsansvariga chefer en styrgrupp. Verksamheten och personalintroduktionen byggs upp i samråd med Precens och stödcentrat i Västerort.

Stödcentrum City

Genom medel från Brottsoffermyndigheten startades inom City polismästardistrikt landets första stödcentrum för unga brottsoffer våren 1999. Det har sedan dess varit ett samarbetsprojekt mellan socialtjänstförvaltningen och polismyndigheten. Redan från början fanns idéer om att sprida verksamheten till övriga delar av Stockholm. I takt med att nya stödcentra etableras i staden växer behovet av att knyta Stödcentrum City till de fem stadsdelsförvaltningarna i innerstaden. Förvaltningen har för avsikt att inleda diskussioner om detta med företrädare för de berörda stadsdelarna. I dag fungerar Stödcentrum City och den tillhörande medlingsverksamheten främst för de stadsdelsområden som saknar sådana verksamheter och som central samordnare för staden.

En brottsförebyggande strategi för staden

I budgettexterna för Stockholms stad 2004 står att läsa att *"Det brottsförebyggande arbetet måste intensifieras. Samverkan mellan närpolisen, ideella föreningar, föräldrar, skola och socialtjänst är mycket viktig. Socialtjänstnämnden har sedan tidigare i uppdrag att ta fram en brottsförebyggande strategi för staden. I arbetet måste all kompetens samlas och kunskap spridas om effektiva förebyggande metoder."*

Arbetet med strategin pågår. Syftet är att ta fram en långsiktig brottsförebyggande strategi som ska beslutas av kommunfullmäktige och gälla för Stockholms stad. Innehållet kommer under arbetets gång kontinuerligt granskas av såväl förtroendevalda, tjänstemän i ledande befattningar i staden som expertis i brottsförebyggande frågor och av lokala brottsförebyggande aktörer i staden. Strategin ska vara ett dokument som genomsyrar det brottsförebyggande arbetet i staden, som underlättar sådant arbete och som ger stadens aktörer

ett instrument för såväl kortsiktigt som långsiktigt arbete för att reducera brottslighet och skapa trygghet i Stockholms stad.

Ett av de viktigaste områdena i arbetet med den brottsförebyggande strategin är hur samarbetet mellan polis och socialtjänst bäst bör utformas. Inom båda myndigheterna sätter man stort värde på denna samverkan och har också på olika sätt orienterat sig i mer regionala samverkansformer. Personalen räcker helt enkelt inte till för att inrätta samarbetspooler i alla 18 stadsdelsområden. En intressant arbetsmodell som har studerats ur båda myndighetsperspektiven är de s.k. *Youth Offending Teams* i England, där man har samlat olika insatser mot ungdomskriminaliteten under samma tak. Det kan t.ex. handla om medverkan i förhör med misstänkta gärningsmän, brottsofferstöd, medling, ungdomstjänst, konsekvensprogram, kontaktmannaskap m.m. Fler personal som kan gå in och stötta varandra gör att verksamheterna inte blir så sårbara, som ofta är fallet i dag i Stockholm, där olika verksamheter står och faller med enskilda personer och tillfälliga ekonomiska bidrag. Etableringen av stödcentrum på 5-6 platser i Stockholms stad kan ses som ett steg i riktning mot en mer utvecklad regional samverkan mellan polis och socialtjänst. Enskilda socialsekreterare som arbetar med exempelvis medling eller brottsofferstöd har ofta uttryckt stöd för en sådan utveckling.

Förvaltningens synpunkter

Målsättningen med etableringen av Stödcentrum för unga brottsoffer har hela tiden varit att sprida denna samarbetsform över hela staden. Förvaltningen ser därför positivt på initiativen från Västerort, Järva och Söderort. Det ligger också i linje med socialtjänstnämndens allmänna uppdrag om att stimulera effektiva förebyggande metoder och ökad samverkan för att stävja ungdomskriminaliteten. Särskilt anges i budgettexterna för år 2004, s 226:

Undersökningar visar att en stor del av brottsoffren har varit missnöjda med det bemötande de fått av samhälle och socialtjänst. Inom ramen för Precens verksamhet finns stöd för brottsoffer, men denna verksamhet måste utvecklas. Socialtjänstnämnden skall därför se över förutsättningarna för en samlad insats för professionellt stöd till brottsoffer.

Genom förvaltningens drog- och brottsförebyggande enhet, Precens, finns kunskap och möjligheter att stödja stadsdelsförvaltningarna i ett uppbyggnadsskede. Uppbyggnaden av de två MST-teamen visar att detta är möjligt. (Tre stadsdelsnämnder har i gemensamma avtal bildat två MST-team med fyra anställda i varje team – MST Järva och MST Syd.)

Förvaltningen anser att uppbyggnaden av de nya stödcentren bör ske i samråd med de berörda stadsdelsförvaltningarna och att målsättningen bör vara att socialtjänstförvaltningen initialt bidrar med hälften av personalresurserna. Detta betyder i så fall tre anställningar och att stadsdelsförvaltningarna tillsammans bidrar med lika mycket. På sikt bör emellertid de olika verksamheterna ägas av de berörda stadsdelsnämnderna, och Precens roll begränsas till utbildnings- och handledningsinsatser. Den närmare utformningen av brottsofferstöd, medling och andra samarbetsformer mellan polis och socialtjänst bör särskilt analyseras och följas upp i arbetet med att ta fram en brottsförebyggande strategi för Stockholm stad.

Finansieringen för socialtjänstnämndens vidkommande bör kunna lösas genom att bidragen till stadsdelsförvaltningarnas drogförebyggande samordnare trappas ner efter beslut om STAN-programmet. Därmed skulle en viss omfördelning ske från drogförebyggande till brottsförebyggande arbete för socialtjänstnämndens del, vilket inte är orimligt – sett ur ett samlat perspektiv.

Bilagor

1. Skrivelse till socialtjänstförvaltningen från Bromma och Hässelby-Vällingby Lokala Brottsförebyggande Råd
2. Stödcentrum för unga brottsoffer – Stödcentrum Järva
3. Stödcentrum för unga brottsoffer – Söderort
4. Folder – Stödcentrum för unga brottsoffer